

12. maja obeležujemo **Mednarodni dan medicinskih sester**. Letošnje moto ICN-a je: **"Medicinske sestre zagotavljamo varnost in uvajamo novosti pri obravnavi pacientov s kroničnimi obolenji."**

Varnost pacientov je osnova zdravstvene nege, na vseh nivojih zdravstva, v vseh življenjskih obdobjih in vseh fazah bolezni. V času, ko se življenjska starost podaljšuje, ko zdravimo vedno več in vedno težja obolenja, je med drugim nujna skrb tudi za preprečevanje komplikacij, omilitev posledic bolezni in poškodb, pa tudi preprečevanje neželenih dogodkov.

Toda kako dolgo bomo še lahko skrbeli za varnost? Z zaposlenimi medicinskimi sestrami in zdravstveniki, ki jih vsakodnevno primanjkuje, zaradi krize pa moramo njihovo število še zmanjšati? In to kar tako, počez, brez analiz, kje in koliko nas je preveč, saj normativov za delo v zdravstveni negi še vedno nimamo. Menda so narejeni in čakajo na Ministrstvu za zdravje na podpis. Menda, saj jih videli nismo. Potem pa morajo še v javno razpravo. In potem bodo morda sprejeti, ko pa jih bo treba vpeljati v prakso, pa se bo spet zataknilo. Z gotovostjo lahko trdimo, da bomo ugotovili, da imamo zaposlenih v zdravstveni negi povsod premalo. In da na morebitne notranje rezerve ne moremo več kazati. Ker jih preprosto ni. In potem? Bomo delali spet po starem, kot da normativov ni?

Pa smo se kdaj vprašali, kdo bo poskrbel za varnost zaposlenih v zdravstveni negi? Ne za varnost njihove zaposlitve (kljub temu, da še vedno ne vemo, kaj bi Ministrstvo za zdravje in ZZBNS » naredila« z 11000 srednjimi medicinskimi sestrami), ampak na njihovo varnost pri delu. Ko mora ena medicinska sestra ponoči skrbeti za trideset pacientov v desetih sobah. Ko zjutraj predajajo službo dopoldanski izmeni in si ob tem oddahnejo: »Hvala bogu, vsi so živi«. Ko pogosto nespočiti ponovno prihajajo na delo, saj jim zaradi potreb dela ni zagotovljen ne dnevni, ne tedenski počitek, tam pa opravljajo delo, za katero bi potrebovali vsaj štiri, če ne še več rok. In tako iz dneva v dan, iz tedna v teden izgorevajo, ob tem ne pomislijo na svoje zdravje, zato počasi omagujejo in samo veseli smo lahko, da se pri delu ne pojavljajo napake. In tako preobremenjene medicinske sestre in zdravstveniki naj bi po predlogu novega pokojninskega zakona delali še več, še dalj. So morda snovalci tega zakona pomislili na varnost pacientov? Verjetno so zakon pisali ljudje, ki so imeli srečo in še niso zboleli. In zato še niso potrebovali naših uslug. Če bi jih, bi se zadeve bržkone hitreje urejale....

A 12. maj je naš dan. Dan, ko je prav, da pozabimo na vse tegobe, ki nas mučijo in vsem pokažemo, kako dobro delamo. In kako nas cenijo naši pacienti in njihovi svojci.

Vsem medicinskim sestram in zdravstvenikom čestitamo ob prazniku medicinskih sester!

Vesna Rugelj, predsednica konference bolničarjev, medicinskih sester, zdravstvenih tehnikov in fizioterapevtov